

Kámen Alatyr - strážce ruské země

Legendy a mýty o počátku času hovoří o kameni Alatyr. Co je to za kámen a kam spadl? Jakou moc dává Alatyr ruské zemi? Jaká tajemství ukrývá Ural? Čím jsou místa síly v horách Uralu spojena s místem smrti carské rodiny? Odpovědi na tyto otázky přišly skrze vědomé snění. A ukázalo se, že nic není náhodné a že je to prostě skryté.

Nejde jen o to, že historie carského Ruska skončila na Uralu, nejde jen o to, že nepřátelé Ruska zde našli toho, kdo zničil sovětské Rusko, nejde jen o to, že tito nepřátelé toto místo tajně ovlivňují dodnes. Za sledem viditelných událostí a psaných a přepisovaných dějin se z dohledu ztrácí souvislost, ta nit od počátku času, od počátku naší Vlasti v dalekých pohádkových dobách velké severské civilizace až po naše dny. A není ztracena nadarmo, vždyť nepřátelé nespí a dál sní, a to nejen o zničení potomků této dávné civilizace. Mnohým skeptikům budou takové souvislosti připadat jako pohádky nebo nesmysly - je to jejich právo. Pokud však tyto informace přišly, znamená to, že je čas zamyslet se nad naší historií a začít ji vědomě tvořit. Vždyť dějiny pokračují a vytváříme je my, i když začaly v mytických dobách, podobně jako pohádky.

...Les se rozestoupil a v popředí se objevily skály. Slunce už vyšlo a osvětlilo svěží zeleň mladých borovic a žlutý vápenec popraskaný časem. Někde dole se klikatila řeka a cvrlikali ptáci. Lehký vánek třepotal větvemi. Ale, co to je...

Ve skále je vidět díra. A skrz ni si vesele hraje sluneční paprsek. Vida, přiblížila se, jako by mě k ní přenesla nějaká síla. Je to kamenný oblouk. Skrz něj jsou vidět lesy a pole v dálce a řeka dole. Najednou slunce v oblouku rozzářilo duhu. Podivný duhový film jako by se zakřivil a zakryl otvor. Teď začal pulzovat, a pak se všechno začalo točit jako v kaleidoskopu a... skála s dírou se ocitla vzadu. Ale tohle je jiné místo, pomyslela jsem si tehdy. Oslnivě bílý vrchol nějaké hory byl co by kamenem dohodil a dole se táhlo údolí a říčka úplně tenká jako nit.

A hle, odněkud se na vrcholu objevila, či spíše vynořila z jakéhosi oparu, žena v dlouhých starodávných šatech. Přišla doslova jako z pohádky ve svých vyšívaných vzorovaných šatech a s čelenkou posetou kameny a perlami, která jí pevně svazovala spletené vlasy.

„Neboj se,“ ozval se náhle jemný hlas v mém nitru. Ale to promluvila ona. „Už jsme se setkali. Jmenuji se Zlatogorka. A ještě dřív mi říkali Mája, v jiném životě... Kdysi jsem ti vyprávěla, že jsem přišla pro vás v dávných dobách do končin země Sva, mezi vámi přezdívané Hyperborea, a potom jsem odešla do Daarie velké - vlasti vašich předků na Sibiři. Povídala jsem, že můj otec se jmenoval Svjatogor a že jsme z rasy veliké, pocházejících ještě ze země (planety) známé u vás jako Faeton a žili jsme v zemích lemurijských, a pak jsme přišli do země Sva neboli Oriany (viz téma: Zlatá Baba - bohyně Severu aneb tajemství Permu Velikého a pravlasti Slovanů).

Ale nejvíc ze všeho miluji toto místo v Irijských horách, kterým se později říkalo Ripejské hory a ještě později u vás nazvaných Uralem. Neboť zde spočívá kus kamene Alatyru. A tady, kde stojím, je Zlatá brána do Irije, ale na druhé straně je také brána do světa Navi. A pouze vědoucí jimi projde, a pouze ten, kdo je hoden, vydrží jejich sílu...

(Zlatá či Carská brána ve Sverdlovské oblasti)

Na počátku Dne velkého Barmy neboli Brahmy, jak říkají hinduisté, se zrodil velký Alatyr - Běl Gorjuč Kameň. Abyste to pochopili, řeknu vám, že se tak stalo v době, kterou vaši vědci považují za dobu ‚velkého třesku‘, jenž dal vzniknout vesmíru. V Indii znají pojem manvantary. Velký třesk je tedy počátkem Dne Barmy neboli hindského Brahmy. A manvantara zahrnuje Den i Noc Brahmy. Noc je to, co bylo před ‚třeskem‘. Den Brahmy začal podle vašeho počítání asi před 12 miliardami let. V dávných dobách se tomuto okamžiku říkalo Počátek časů neboli Počátek časů posledního světa, tedy světa, ve kterém žijeme my a žijete vy, neboť Den Brahmy ještě neskončil. Brahma, nebo jak mu říkali v zemi Sva - Barma, žil pouze svých 33 dní a nocí, tedy 33 manvantar. Barma, to je náš vesmír, jeho duch. A vesmír se svými galaxiemi je tělo Barmy.

Na začátku každého dne Barma rodí kámen Alatyr neboli lingam, jak říkají hinduisté. Kámen Alatyr je v matérii projevená energie Života neboli Živy. Živa prostupuje veškerou hmotu vesmíru ve všech dimenzích a světech. Existuje však také v koncentrované podobě - v podobě kamene Alatyr. V srdci Barmy se rodí Rod. Přesněji řečeno, projevuje se jako plodivá síla. Ještě přesněji řečeno, sám Barma se projevuje v podobě Rodu. Tomu se říká úsvit Barmy neboli počátek jeho dne stvoření. Rod se projevuje současně se zrozením Alatyr. Podobá se to rozkvětu největšího kvítku ze světa neprojeveného do světa projeveného, kde pestíkem je Rod a tyčinkami Alatyr a okvětními lístky různé světy a dimenze vesmíru. Na Východě jej představuje symbol lotosu, na Západě strom světa. V zemi Sva byl symbolem Alatyr také kvítek.

Rozvíjeje se, Kvítek stvoření vytváří energii zrození nebo stvoření, kterou vaši předkové obrazně nazývali kachna, která vzala kámen Alatyr do zobáku a nesla ho skrze světy. Nesla jej do všech čertogů rozvinutého Kvítku. A tam jej ‚upustila‘ z vůle velkých duchů těchto světů, kteří se probudili spolu s Kvítkem. V našem čertogu je takovým duchem Svarog Veliký. Proto na jeho slovo část kamene Alatyr spadla do Svarogova kruhu a začaly se rodit malé čertogy, zvané u vás hvězdnými systémy. Na každé hvězdě je část Alatyr, i na každé planetě. A navíc každá rasa dostala svůj vlastní Alatyr, jen jinak jej nazývají různé národy na různých

planetách a zemích. A kam se kámen nedostal - tam ho rozšířili poslové těchto ras, zrozených na různých planetách. Je však téměř nemožné si toto vše představit, pokud si nepamatujete sami sebe bez svého těla a bez drobných problémů svého současného života, které jsou jiskrami, jež zhasínají za letu. Jste proudy energií, které zrodil Kvítek univerza, ale životy vašich těl neboli inkarnací jsou jen jiskry, které hoří jen chvíli podle hodin univerza. Ale abychom byli ještě přesnější, jste řetězem těchto jisker, protože žádný čas neexistuje a vytváří ho pouze vaše vědomí, které se pohybuje od jiskry k jiskře.

Alatyr může být ve všech paralelních světech zároveň, ale nesnese světy Navi - světy antivesmíru. Vždyť on přece nese život. A svět Navi, to je smrt. A jen díky mladosti našeho vesmíru se víry stvoření stále dostávají do světů Navi a vytvářejí odražené světlo. A odražené světlo umožňuje žít mrtvým, tedy přízrakům nebo odraženým vědomím. Skuteční mrtví nejsou zesnulí předci, ale mrtví duchové, přízrak, odražené odlesky světla, odražená vědomí. Tedy vědomí naopak vidí krásné v ošklivosti a dobro ve zlu. Dokud existují turbulence odraženého světla, existuje ve vesmíru zlo. A to je znamení mladosti vesmíru. Pro vás je vesmír vším. Vždyť si to ani nedokážete představit, to nekonečné množství jiných vesmírů nebo jiných Květů univerza, z nichž mnohé přežily stovky, tisíce, miliony manvantar a přežily odražené světlo a jím generované zlo.

Odražené entity světa Navi vidí stvoření v destrukci a jejich cílem je ovládnout světlé světy. Proto než vesmír dospěje, světlé světy vždy budou vysílat bojovníky světla na hranice světa a antisvěta. A tato hranice prochází skrze čertog naší galaxie neboli Čertog Svasti, zobrazovaný vašimi předky jako svastika. Pak se jí začalo říkat Mléčná dráha.

Na hranici zuří války světů. A zvláště postižený je zde Čertog Slunce, neb stojí na samé hranici světa a antisvěta. Proto na něj temné civilizace útočí po mnoho věků a epoch. Proto síla kousků Alatyru, které spadly na Zemi, nestačí. A proto sem jiné světlé civilizace přinesly své kousky velké Hodnoty rozřezané na krystaly. Jako první takový krystal přivezli z Čertogu Orionu na planetu Faeton. A rozdělili ho mezi planety. Obrovský kus přinesli Faetonci na Zemi, kde jej opět rozdělili a vložili do uzlových bodů. Malé kousky však nebyly dost silné a černé civilizace antisvěta zničily samotný Faeton, zničily civilizace Marsu a Venuše a na Zemi zanechaly trosky potopené Tellurie a Lemurie. A začala velká válka, která trvá dodnes. A ze světa temnoty přišla Nibiru a její rasa Anunnaki - Nifilim a jejich služebníci temní hadi a draci. A ze světlych čertogů přišli bojovníci světla, mezi nimiž byli světlí draci, ještěrky a ohniví hadi. A na ně by se nemělo zapomínat ve stínu černých příšer (viz téma: Z Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků).

V této válce byly přivezeny velké krystaly Světového kamene Alatyru ještě z čertogů Siria, Polární hvězdy, Draka, Labutě, Orla, Býka, Velké medvědice a dalších. Tyto krystaly byly znovu rozmístěny po Zemi, aby oživily život. Nejstarší krystal stojí v srdci hory Kailás. Byl přivezen ještě z Orionu na Faeton a poté dopraven na Zemi. Tento velký kámen nazývají východní lidé Čintamani. Kámen z čertogu Polárky stál

v srdci hory Méru, která po zániku Hyperboreje klesla na dno ledového oceánu. Mnoho takových krystalů je pohřbeno na tajných místech na Zemi, která vy považujete za silová místa.

Ale jsou tu kameny původní, jež spadly na Zemi v dobách stvoření světů, na počátku manvantary. A ty se rozptýlily na prostranstvích této země - potomků země Sva a Daarie, po zemi ruské. Ne nadarmo vaši předkové ctíli hory Irijské, které vedly přímou cestou k hoře Méru. Ve skutečnosti v srdci těchto hor, které za vašich časů nazýváte Ural, dodnes leží Běl Gorjuč Kameň a je skrytý před zraky a ušima lidí. Neboť co se dozvědí lidé, to začnou vědět nepřátelé. Další jeho úlomek leží na Kavkaze pod velkou horou Elbrus. Je ukrytý daleko, nepřátelé ho nenašli, třebaže ho tam už hledali.

A tady na Urale ho stráží světlí duchové, bojovníci světlé ještěřčí civilizace, kteří přišli z čertogu (souhvězdí) Ještěrky. Slyšeli jste pověsti o ohnivých ještěrkách - salamandrech. Jsou to bojovníci světla, kteří bojují s entitami temnoty. A uralská země je na různé ještěřičky bohatá. Odedávna si váš lid vypráví o strážcích drahokamů a podzemního bohatství. Ale nejdůležitější cenností, kterou spolu se svou královnou uchovávají, je kus kamene Alatyru.

Ještěrčí královnu, vládkyni měděných hor i hor drahokamových, lidé ve svých pověstech ve své nevědomosti částečně zatemnili. Jejich vědomí bylo silně zakaleno anunnakijskými pohádkami o tom, že všichni plazi jsou temní. A tak tito pomlouvání bojovníci světla žijí ve lži. Přesto však neopouštějí své stanoviště.

Na Zemi je mnoho dveří k sousedům, jak říkáte paralelním světům: jak do světů světla, tak do světů Navi. Tyto dveře nazýváte portály. Na takových místech byly umístěny kameny Alatyr. A čím mocnější portál, tím mocnější kámen se tam nachází. Velký Čintamani na hoře Kailás stojí u vchodu do Šambaly - země světla, která je ve vašem světě neviditelná. Vaši předkové ji nazývali Bělovodí nebo Irij. Čintamani tam stráží hlavní bránu. Kde je však vchod do světlých světů, tam je také vchod do temných světů, vždyť temné síly jsou do těchto míst neustále přitahovány ve svých snech proniknout do vyšších světů a zničit je. Na Kailásu je tedy z jihu vstup do Šambaly a ze severu - do jeskynní temné Šambaly Anunnaki, do jejich podzemních laboratoří a do démonických světů Navi, které jsou poblíž. A tomu místu se říká Údolí hladového ďábla.

Takových údolí, údolí smrti, je na Zemi mnoho a sousedí s místy síly Světla, jako vše v našem světě s ‚podšívkou‘ z antisvěta.

I tady na Uralu jsou takové portály. Je tu takové místo jako Hora mrtvých. Nevědoucí by se tam neměli potulovat, neboť byla smutná zkušenost a lidé umírali (expedice Djatlova). Je to strašné místo, neboť je tam východ do světa démonů a do světa jiných bytostí.

Sami Anunnaki se zde snaží najít kámen Alatyr. Ale on se jen tak nevzdá.

Je tu Hora mrtvých, ale také je tu hora Manaraga, něco jako tibetský Kailás. Je to mocné místo. Ale také se nedává každému, ale jen těm, kdo jsou toho hodni, a málokomu otevře portál do světa irijského. Bylo to už tak dávno...

Světlé kameny Alatyrů nadále chrání ruskou zemi. A vepsána do nich je prastarými kněžími čertogu Polární hvězdy i kněžími země Sva (Hyperborea), kněžími Daarie síla ochranná pro celou planetu, Zemi - Maťušku. A je v nich zapsáno, vryto na staletí a tisíciletí, že světlo a život na této zemi nevyprchá a že ve chvíli strašného nebezpečí pro celou planetu se tyto síly probudí a povstanou a svrhnou vládu světovou, anunnakijskou a přísluhovačů anunnakijských z Anunnaki vyvoleného národa, živeného zlatem a mocí. Vždyť nejsou vyvoleni Bohem, ale Anunnaki z Nibiru, kteří si říkají Bůh Židů. Ve vašem světě se rozlezli do všech škvír a všude převzali moc. Říkáte se jim ‚elity‘. Země - Maťuška je nemocná. Parazitě z Nibiru ji omotali pavučinou a pavouky vypěstovanými zde na Zemi. A tito pavouci se vmísili mezi lidi, že je nelze rozeznat. Ale skutky ukazují vše. Dokonce i krystal Kailásu je částečně spoután podzemní šambalou Anunnakiů.

V zemi však leží lék. Je to kámen Alatyr. Ten dá lidem vůli zpřetrhat pouta a osvobodit se od vyslanců anunnakijských. Alatyr se již začal probouzet, a to navzdory strašlivému židovskému rituálu, zde provedenému...

Ano, ano, právě zde, na Urale ve městě Jekatěrinburg, které stojí vedle portálu, byl v roce 1917 proveden kabalistický rituál, který měl navždy zničit Rusko, a byla vykonána krvavá oběť v podobě ruského cara. Strašlivý oltář Satana - Lucifera byl skropen krví a na stěny vyškrábána zaklínadla a pečeti. A nic by tehdy Rusko nezachránilo, a kámen Alatyr začal ztrácet síly. I vítězství bylo téměř pro Anunnaki a jejich ‚vyvolené‘. Vždyť ostatní národy Země považovali za slabší než Slované.

Síly temnoty a všichni představitelé antisvěta se považují za velké mudrce a jsou velmi silní a zákešní. Myslí si, že dokáží přelstít velké zákony univerza, a jako vždy spadnou do svých vlastních sítí. Už dávno brousili Rusko a zničili všechny ruské vládcy. Intriky, záměny, zrada, podvodníci... A kde je, ruský car...? Jejich obětí se stal ruský car, ale nebyl to Rus po krvi. A oběť satanská nefungovala až do konce.

Vzpamatoval se kámen Alatyr z tohoto úderu, i povstala země, a znovu sjednotila národy a začala pronásledovat přísluhovače falešného boha.

Ale netrvalo to dlouho. A nepřátelé, zakořenění na Západě, se opět začali vzpírat. A začali znovu pronikat do nitra Ruska. A opět zde, na Urale, ve stejném městě, našli zrádce a dosadili ho na trůn. A aby provedli nový rituál, odstranili staré smetí ze satanského oltáře. A dům, kde byl car zastřelen, byl stržen. Ale ať se snažili, jak chtěli, aby prastaré síly kamene Alatyrů pracovaly pro ně, nic se jim nezdařilo. Rusko se opět začalo zvedat z kolen. A opět, nepřátelé nespí a motají se jako smečka mrchožroutů tady na Uralu, v horách Irijských, v tomtéž městě. Opět chtějí provádět své rituály, opět sní o převratu a rozparcelování Ruska. Často se sem sjíždějí zámořští i místní nepřátelé. Nebezpečí je blízko. Ale kámen Alatyr je stále na místě. A nikdo ho nemůže najít, dokud jsou nepřátelé nablízku. A těm, kdo v něj věří, dává sílu, vyslyší prosby a na tyto prosby posílá pomoc, přeskupuje jemnou hmotu světa a vytváří tak situace a události. Svět je opět v nebezpečí, ale v kameni je navždy vytesáno o spáse. A ta spása přijde, a kámen dá sílu ruské zemi a lidem dá vůli“ - tak promluvila Zlatogorka a její pohled se stal přísným a pronikavým, a sluneční paprsek se podobal meči, pronikajícím šedými mraky...

Zapsala Valeria Kolcova 15.04.2016